

عنوان مقاله:

معماری بومی، نمودی از پایداری در معماری

محل انتشار:

سومین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

یادگار شمسالدینی - ۵ دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندرعباس، گروه معماری، بندرعباس، ایران

مهدی سید الماسی - استادیار، گروه معماری، دانشگاه آزاد، بندرعباس، ایران

زینب یوسفی زاده کمالالدین - مربی پایه ۶، گروه معماری، دانشگاه آزاد، سیرجان، ایران

خلاصه مقاله:

ظهور مدرنیته و تکنولوژی از سویی دارای اثرات مثبت و از سویی دارای اثرات منفی متعددیاست که از جمله این اثرات منفی را میتوان در معماری و آسیب به محیطزیست و طبیعتمشاهده کرد. لذا با توجه به ظهور عواملی مانند بحران زیستمحیطی، معماری پایدار با اصولیمانند هماهنگی با طبیعت، سازگاری با محیط و بهرهگیری متعادل از طبیعت ظهور نمود کهدر خود نشانهایی از ستایش و تمایل به بهرهگیری از اصول و الگوهای معماری بومی با ویژگیخاص هماهنگی با اقلیم، استفاده متعادل و مثبت از پتانسیلهای محیطی و در نظر گرفتن بنابه عنوان جزیی از طبیعت را دارد. لذا با توجه به اشتراکاتی که در معماری پایدار و معماریبومی موجود است، مقاله حاضر با استفاده از روش کتابخانهای به مطالعاتی در رابطه باویژگیهای معماری پایدار و معماری بومی پرداخته و با دستیابی به الگوها و اصول مشترکدر آنها، معماری بومی را به عنوان نمودی از پایداری در معماری معرفی مینماید.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/738491>

